Korunovácia svätého manželstva

OBRUČÉNIJE

Po Božestvennoj liturhiji, jeréju stojašču v svjatiliščі, predstojat choťaščiji sprjahatisja pred svjatymi dvermi: muž ubo odesnuju, žena že ošujuju. Jeréj že naznamenujet hlavy novonevistnych triždy, i vved ja vnutr chrama, kadit krestovidno, i hlaholetsja ot dijakona:

Blahosloví, Vladýko.

I jeréj: Blahoslovén Boh naš vsehdá, nýňi i prísno, i vo víki vikóv.

Lik: Amíň.

Hóspodu pomolímsja.

Taže jeréj hlaholet molitvu sijú velehlásno:

Bóže víčnyj, razstojáščajasja sobrávyj v sojedinénije, i sojúz ľubvé položívyj im nerazrušímyj: blahoslovívyj Isaáka i Revékku, i naslédniki já Tvojehó obitovánija pokazávyj: Sam blahosloví i rabý Tvojá sijá, *ímja rék* i *ímja rék*, nastavľája já na vsjákoje ďílo blahóje.

Jáko mílostivyj i čelovikoľúbec Boh jesí, i Tebí slávu vozsylájem, Otcú, i Sýnu, i Svjatómu Dúchu, nýňi i prísno, i vo víki vikóv.

Lik: Amíň.

Jeréj: Mír vsím.

Lik: I dúchovi tvojemú.

Dijákon: Hlavý váša Hóspodevi prikloníte.

Lik: Tebí Hóspodi.

Jeréj: Hóspodi Bóže naš, ot jazýk predobručívyj cérkov ďívu čístuju, blahosloví obručénije sijé, i sojediní, i sochraní rabý Tvojá sijá v míri i jedinomýsliji.

Tebí bo podobájet vsjákaja sláva, česť i poklonénije, Otcú, i Sýnu, i Svjatómu Dúchu, nýňi i prísno, i vo víki vikóv.

Lik: Amíň.

ZASNÚBENIE

Po božskej liturgii, kým kňaz stojí vo svätyni, prídu tí, ktorí sa chcú spojiť manželským zväzkom, pred sväté dvere chrámu: muž napravo, žena naľavo. Kňaz prichádza do predsiene, tri razy robí znamenie kríža nad hlavami mladomanželov, privádza ich do chrámu a diakon hovorí:

Požehnaj, vladyka!

Kňaz: Požehnaný Boh náš teraz i vždycky i na veky vekov.

Ľud: Amen.

Potom kňaz hovorí nahlas túto modlitbu:

Modlime sa k Pánovi.

Večný Bože, roztratených si priviedol k jednote a daroval im nezničiteľné puto lásky, požehnal si Izáka a Rebeku a urobil ich dedičmi tvojho prisľúbenia. Ty sám požehnaj aj týchto svojich služobníkov *povie meno* a *povie meno* a ukáž im cestu ku každému dobrému skutku.

Zvolanie: Lebo ty si Boh milostivý a láskavý k ľuďom a my ti vzdávame slávu, Otcu i Synu i Svätému Duchu, teraz i vždycky i na veky vekov.

Ľud: Amen.

Kňaz: Pokoj všetkým.

Ľud: I tvojmu duchu.

Diakon: Skloňte si hlavy pred Pánom.

Ľud: Pred tebou, Pane.

Kňaz: Pane, Bože náš, z pohanských národov si si zasnúbil cirkev, čistú pannu. Požehnaj toto zasnúbenie a zjednoť a zachovaj týchto svojich služobníkov v pokoji a jednomyseľnosti.

Zvolanie: Veď tebe patrí všetka sláva, česť a poklona, Otcu i Synu i Svätému Duchu, teraz i vždycky i na veky vekov.

Ľud: Amen.

Taže jeréj, dajét pérstni pérvije mužu, taže jedín žeňí. I hlahólet múžu:

Obručájetsja rab Bóžij, *ímja rék*, **rabí Bóžijej,** *ímja rék*, **vo ímja Otcá, i Sýna, i Svjatáho Dúcha, amíň.**

Taže i žeňí hlahólet:

Obručájetsja rabá Bóžija, *ímja rék*, **rabú Bóžiju,** *ímja rék*, **vo ímja Otcá, i Sýna, i Svjatáho Dúcha, amíň.**

I jehdá rečét na jedínom kójemždo, tvorít krést pérstnem na hlavách ích: i nalahájet já na desných ích pérsťich.

I ášče chóščet, jeréj hlahólet molítvu.

Dijákon: Hóspodu pomolímsja.

Lik: Hóspodi, pomíluj.

Hóspodi Bóže naš, ótroku patrijárcha Avraáma sšéstvovavyj v Mesopotámiji, posylája unevísiti hospodínu jehó Isaáku ženú, i chodátajstvom vodonošénija obručíti Revékku otkrývyj. Sám blahosloví obručénije rabóv Tvojích, sehó *ímja rék*, i sejá *ímja rék*, i utverdí jéže u nich hlahólannoje slóvo: utverdí já jéže ot Tebé svjatým sojedinénijem. Ty bo iz načála sozdál jesí múžeskij pol i žénskij, i ot Tebé sočetavájetsja múžu žená, v pómošč i v vosprijátije róda čelovíča. Sam úbo Hóspodi Bóže naš, poslávyj ístinu v nasľídije Tvojé, i obitovánije Tvojé na rabý Tvojá, otcý náša, v kójemždo róďi i róďi izbránnyja Tvojá. Prízri na rabá Tvojehó *ímja rék*, i na rabú Tvojú *ímja rék*, i utverdí obručénije ich v víri i jedinomýsliji, i ístiňi, i ľubví. Ty bo Hóspodi pokazál jesí dátisja obručéniju i utveržátisja vo vsém. Pérstnem dadésja vlasť Iósifu vo Jehípťi; pérstnem proslávisja Danijíl vo straňí Vavilónsťij; pérstnem javísja ístina Thamáry; pérstnem Otéc naš Nebésnyj ščedr bysť

Potom kňaz odovzdáva prstene: najprv mužovi a potom žene. Mužovi hovorí:

Zasnubuje sa Boží služobník *povie meno* **Božej služobníčke** *povie meno* **v mene Otca i Syna i Svätého Ducha. Amen.**

Potom hovorí aj žene:

Zasnubuje sa Božia služobníčka *povie meno* **Božiemu služobníkovi** *povie meno* **v mene Otca i Syna i Svätého Ducha. Amen.**

Keď to hovorí, pri každom z nich robí prsteňom kríž nad jeho hlavou a nastokne mu ho na prst pravej ruky.

Kňaz, ak chce, hovorí túto modlitbu:

Diakon: Modlime sa k Pánovi.

Ľud: Pane, zmiluj sa.

Pane, Bože náš, na cestách po Mezopotámii si sprevádzal sluhu patriarchu Abraháma, ktorý ho poslal nájsť nevestu svojmu pánovi Izákovi, a čerpanie vody si použil na to, aby si mu dal najavo, že Izákovou snúbenicou má byť Rebeka. Ty sám požehnaj toto zasnúbenie tvojich služobníkov *povie meno* a *povie meno* a upevni slovo, ktoré si dali. Upevni ich tvojím svätým zjednotením, veď práve ty si na začiatku utvoril človeka ako muža a ženu a práve od teba pochádza to, že mužovi sa pridáva žena na pomoc a pokračovanie ľudského rodu. Pane, Bože náš, ty si poslal pravdu svojmu dedičstvu a svoje prisľúbenie svojim služobníkom, našim otcom, tvojim vyvolencom z každého pokolenia. Zhliadni teda na svojho služobníka *povie meno* a na svoju služobníčku *povie meno* a posilni ich zasnúbenie vo viere, jednomyseľnosti, pravde a láske, veď práve ty, Pane, si ukázal, že je správne sa zasnubovať a upevňovať vo všetkom. Bol to prsteň, ktorým sa odovzdala moc Jozefovi v Egypte, bol to prsteň, vďaka ktorému

na Sýna Svojehó: dadíte bo, hlahólet, pérsteň na desnícu Jehó, i zaklávše teľcá upitánnaho, jádše vozveselímsja. Samá desníca Tvojá, Hóspodi, Moiséja vooruží v Čermňím móri; slóvom bo Tvojím ístinnym nebesá utverdíšasja i zemľá osnovásja, i desníca rab Tvojích blahoslovítsja slóvom Tvoím deržávnym, i mýšceju Tvojéju vysókoju. Sam úbo i nýňi, Vladýko, blahosloví pérstnej položénije sijé blahoslovénijem nebésnym, i Ánhel Tvoj da predídet pred ními vsjá dní životá ich.

Vozhlas: Jáko Ty jesí blahoslovľájaj i osvjaščájaj vsjáčeskaja, i Tebí slávu vozsylájem, Otcú, i Sýnu, i Svjatómu Dúchu, nýňi i prísno, i vo víki vikóv.

Lik: Amíň.

sa preslávil Daniel v babylonskej krajine, bol to prsteň, ktorý ukázal Tamarinu pravdu, bol to prsteň, ktorý svedčil o tom, že náš nebeský Otec preukázal zľutovanie svojmu synovi, keď povedal: „Dajte mu prsteň na pravicu a zabite vykŕmené teľa! Jedzme a veseľme sa!“ Tvoja pravica, Pane, bola Mojžišovou zbraňou v Červenom mori. Veď tvojím pravdivým slovom boli upevnené nebesia a zem postavená na svojich základoch a pravica tvojich služobníkov bude požehnaná tvojím mocným slovom a tvojím zdvihnutým ramenom. Ty, Vládca, aj teraz udeľ svoje nebeské požehnanie tomuto odovzdaniu prsteňov a nech tvoj anjel kráča pred nimi po všetky dni ich života.

Zvolanie: Lebo ty si ten, ktorý požehnáva a posväcuje všetko a my ti vzdávame slávu, Otcu i Synu i Svätému Duchu, teraz i vždycky i na veky vekov.

Ľud: Amen.

Ak sa zasnúbenie slávi samostatne, nasleduje prepustenie. V opačnom prípade pokračujeme tak, ako sa to uvádza ďalej.

VINČÁNIJE

Predidúšču k tetrapódu jeréju s kadiľniceju, i pojém psalom 127, síce:

Blaženi vsi bojáščisja Hóspoda. * Choďáščiji v putéch Jehó.

Trudý plodóv tvoích sňísi.* Blažén jesí, i dobró tebí búdet.

Žená tvojá jáko lozá plodovíta,* vo stranách dómu tvojehó.

Sýnove tvojí jáko novosaždénija máslična,* okrest trapézy tvojejá.

Sé táko blahoslovítsja čelovík* bojájsja Hóspoda.

KORUNOVANIE

Kým kňaz s kadidelnicou kráča pred nimi k tetrapodu, spievame 127. žalm:

Blažení všetci, ktorí sa boja Pána, * ktorí kráčajú po jeho cestách.

Budeš jesť z práce svojich rúk; * blažený si a budeš sa mať dobre.

Tvoja manželka je sťa úrodný vinič * na stenách tvojho domu.

Tvoji synovia sú ako mládniky olivy * okolo tvojho stola.

Hľa, takto bude požehnaný človek, * ktorý sa bojí Pána!

Blahoslovít ťa Hospóď ot Sióna,*
i úzriši blahája Jerusalíma vsja dni životá tvojehó.

I úzriši sýny synóv tvoích:* mir na Izráiľa.

Kiež ťa požehná Pán zo Siona *
a budeš vidieť dobro Jeruzalema po všetky dni svojho života.

A budeš vidieť synov svojich synov. *
Pokoj nad Izraelom!

Posém voprošájet jeréj ženicha hlahoľa:

Ímaši li, *ímja rék*, **vóľu blahúju i neprinuždénnuju, i krípkuju mysľ, pojáti sebí v ženú sijú,** *ímja rék*, **júže zdì pred tobóju vídiši?**

I otviščájet ženich, hlahoľa:

Ímam, čestnýj ótče.

Jeréj paki: **Ne obiščálsja li jesí inój nevísťi?**

Ženich otviščájet: **Ne obiščáchsja, čestnýj ótče.**

Potom sa kňaz pýta ženícha:

Povie meno, **rozhodol si sa slobodne, v dobrej vôli a s pevným úmyslom vziať si za manželku túto** *povie meno*, **ktorú tu pred sebou vidíš?**

Ženích odpovedá:

Rozhodol som sa, úctyhodný otče!

Kňaz znova: **Nesľúbil si sa inej žene?**

Ženích odpovedá: **Nesľúbil som sa, úctyhodný otče!**

I ábije jeréj, zrjá k nevísťi, voprošájet jú, hlahóľa:

Ímaši li, *ímja rék*, **vóľu blahúju i neprinuždénnuju, i tvérduju mysľ, pojáti sebí v múža sehó** *ímja rék*, **jehóže pred tobóju zdí vídiši?**

I otviščájet nevísta, hlahoľušči:

Ímam, čestnýj ótče.

Jeréj páki: **Ne obiščálasja li jesí inómu múžu?**

I otviščájet nevísta: **Ne obiščáchsja, čestnýj ótče.**

Nato sa kňaz obráti k neveste a pýta sa jej:

Povie meno, **rozhodla si sa slobodne, v dobrej vôli a s pevným úmyslom vziať si za manžela tohto** *povie meno*, **ktorého tu pred sebou vidíš?**

Nevesta odpovedá:

Rozhodla som sa, úctyhodný otče!

Kňaz znova: **Nesľúbila si sa inému mužovi?**

Nevesta odpovedá: **Nesľúbila som sa, úctyhodný otče!**

Rékšu dijákonu: Blahosloví, Vladýko.

Jeréj: Blahoslovéno Cárstvo Otcá i Sýna, i Svjatáho Dúcha, nýňi i prísno, i vo víki vikóv.

Lik: Amíň.

Táže dijákon jekteniju:

Mírom Hóspodu pomolímsja.

Lik: Hóspodi, pomíluj.

O svýšňim míri i spaséniji duš nášich, Hóspodu pomolímsja.

Lik: Hóspodi, pomíluj.

Diakon povie: Požehnaj, vladyka!

Kňaz hovorí: Požehnané kráľovstvo Otca i Syna i Svätého Ducha teraz i vždycky i na veky vekov.

Ľud: Amen.

Potom diakon prednesie ekténiu:

Modlime sa v pokoji k Pánovi.

Ľud: Pane, zmiluj sa.

Za pokoj zhora a za spásu našich duší modlime sa k Pánovi.

Ľud: Pane, zmiluj sa.

O míri vsehó mira, blahostojániji svjatých Bóžiich cerkvéj i sojedinéniji vsích, Hóspodu pomolímsja.

Lik: Hóspodi, pomíluj.

O svjaťím chrámi sem i s víroju, blahohovínijem i stráchom Bóžijim vchoďáščich v oň, Hóspodu pomolímsja.

Lik: Hóspodi, pomíluj.

O svjaťíjšem vselénsťim archijeréji nášem *ímja rék,* pápi rímsťim, Hóspodu pomolímsja.

Lík: Hóspodi pomíluj

O preosvjaščénňijšem archijepískopi i mitropolíťi nášem kýr *ímja rék,* i bohoľubívim jepískopi nášem kýr *ímja rék*, čestňím presvíterstvi, vo Chrisťí dijákonstvi i o vsém príčťi i ľúdech, Hóspodu pomolímsja.

Lik: Hóspodi, pomíluj.

O prederžáščich vlastéch nášich i o vsém vóinstvi, Hóspodu pomolímsja.

Lik: Hóspodi, pomíluj.

O rabích Bóžijich, *ímja rék* i *ímja rék*, nýňi sočetavájuščichsja druh drúhu v bráka obščénije, i o spaséniji ich, Hóspodu pomolímsja.

Lik: Hóspodi, pomíluj.

O jéže blahoslovítisja bráku semú, jákože v Káňi Haliléjsťij, Hóspodu pomolímsja.

Lik: Hóspodi, pomíluj.

O jéže podátisja ím cilomúdriju, i plodú čréva na póľzu, Hóspodu pomolímsja.

Lik: Hóspodi, pomíluj.

O jéže vozveselítisja im viďínijem synóv i dščérej, Hóspodu pomolímsja.

Lik: Hóspodi, pomíluj.

O jéže darovátisja im blahočádija vosprijátiju, i nezazórnomu prebyvániju, Hóspodu pomolímsja.

Lik: Hóspodi, pomíluj.

Za mier na celom svete, za blaho svätých Božích cirkví a za zjednotenie všetkých modlime sa k Pánovi.

Ľud: Pane, zmiluj sa.

Za tento svätý chrám a za tých, čo doň vstupujú s vierou, nábožnosťou a s Božou bázňou, modlime sa k Pánovi.

Ľud: Pane, zmiluj sa.

Za veľkňaza všeobecnej cirkvi, nášho svätého otca *povie meno*, rímskeho pápeža, modlime sa k Pánovi.

Ľud: Pane, zmiluj sa.

Za nášho najosvietenejšieho otca arcibiskupa a metropolitu *povie meno*, bohumilého otca biskupa *povie meno*, za ctihodných kňazov a diakonov v Kristovi, za všetko duchovenstvo a ľud modlime sa k Pánovi.

Ľud: Pane, zmiluj sa.

Za tých, čo spravujú a ochraňujú našu krajinu modlime sa k Pánovi.

Ľud: Pane, zmiluj sa.

Za Božích služobníkov *povie meno* a *povie meno*, ktorí sa teraz navzájom zjednocujú, aby utvorili manželské spoločenstvo, a za ich spásu modlime sa k Pánovi.

Ľud: Pane, zmiluj sa.

Aby bolo ich manželstvo požehnané, ako bolo požehnané manželstvo v galilejskej Káne, modlime sa k Pánovi.

Ľud: Pane, zmiluj sa.

Aby boli obdarovaní miernosťou a plodom lona na úžitok, modlime sa k Pánovi.

Ľud: Pane, zmiluj sa.

Aby sa tešili z pohľadu na synov a dcéry, modlime sa k Pánovi.

Ľud: Pane, zmiluj sa.

Aby boli obdarovaní veľkým počtom detí a bezúhonným životom, modlime sa k Pánovi.

Ľud: Pane, zmiluj sa.

O jéže darováti ím že i nám vsja ko spaséniju prošénija, Hóspodu pomolímsja.

Lik: Hóspodi, pomíluj.

O jéže izbávitisja ím že i nam ot vsjákija skórbi, hňíva i núždy, Hóspodu pomolímsja.

Lik: Hóspodi, pomíluj.

Zastupí, spasí, pomíluj i sochraní nas, Bóže, Tvojéju blahodátiju.

Lik: Hóspodi, pomíluj.

Presvjatúju, prečístuju, preblahoslovénnuju, slávnuju Vladýčicu nášu Bohoródicu i Prisnoďívu Maríju so vsími svjatými pomjanúvše, sámi sebé i druh drúha, i ves živót naš Christú Bóhu predadím.

Lik: Tebí, Hóspodi.

Jeréj vozhlasno: Jáko podobájet Tebí vsjákaja sláva, česť i poklonénije, Otcú, i Sýnu, i Svjatómu Dúchu, nýňi i prísno, i vo víki vikóv.

Lik: Amíň.

Dijákon: Hóspodu pomolímsja.

Lik: Hóspodi, pomíluj.

Jeréj molítvu sijú velehlásno:

Bóže Prečístyj, i vsejá tvári Soďíteľu, rebró práotca Adáma za Tvojé čelovikoľúbije v ženú preobrazívyj i blahoslovívyj já, i rekíj: rastítesja i mnóžitesja, i obladájte zemléju, i obojú jejú jedín ud pokazávyj soprjaženíjem. Sehó bo rádi ostávit čelovík otcá svojehó i máter, i priľipítsja žení svojéj, i búdeta dva v ploť jedínu, i jáže Boh sprjažé, čelovík da ne razlučájet. Íže rabá Tvojehó, Avraáma, blahoslovívyj i razvérzyj ložesná Sárrina, i otcá mnóžestva jazýkov sotvorívyj; íže Isaáka Revékci darovávyj, i roždestvó jejá blahoslovívyj; íže Jákova Rachíľi

Aby sme my aj oni dostali všetko, o čo prosíme na spásu, modlime sa k Pánovi.

Ľud: Pane, zmiluj sa.

Za ich aj naše oslobodenie od všetkého zármutku, hnevu a núdze modlime sa k Pánovi.

Ľud: Pane, zmiluj sa.

Zastaň sa a spas nás, zmiluj sa a zachráň nás, Bože, svojou milosťou.

Ľud: Pane, zmiluj sa.

Presvätú, prečistú, preblahoslavenú a slávnu Vládkyňu našu, Bohorodičku Máriu, vždy Pannu, i všetkých svätých spomínajúc, sami seba, druh druha i celý náš život Kristu Bohu oddajme.

Ľud: Tebe, Pane.

Zvolanie:

Lebo tebe patrí všetka sláva, česť a poklona, Otcu i Synu i Svätému Duchu, teraz i vždycky i na veky vekov.

Ľud: Amen.

Diakon: Modlime sa k Pánovi.

Ľud: Pane, zmiluj sa.

Kňaz hovorí nahlas túto modlitbu:

Prečistý Bože a Tvorca všetkého stvorenia, pre svoju lásku k človekovi si premenil rebro praotca Adama na ženu, požehnal si ich a povedal si: „Ploďte a množte sa a podmaňte si zem.“ Skrze manželský zväzok si obidvoch urobil jedným údom, veď práve preto „človek opustí svojho otca i matku a pripúta sa k svojej manželke a budú dvaja jedným telom“ a „čo Boh spojil, nech človek nerozlučuje“. Ty si požehnal svojho služobníka Abraháma, otvoril si lono Sáry a jeho si urobil otcom množstva národov. Ty si Rebeke daroval Izáka a požehnal si jej potomstvo. Ty si

sočetávyj, i iz nehó dvanádesjať patrijárchov pokazávyj; íže Jósifa i Asenéthu sprjahíj, plod ďitotvorénija im, Jefréma i Manassíju darovávyj; íže Zachárija i Jelisavét prijémyj, i Predtéču rožděnije im pokazávyj; íže ot kórene Jesséova po plóti izrastívyj Prisnoďívu, i iz nejá voplotívyjsja, i rodívyjsja vo spasénije róda čelovíčeskaho; íže za neizrečénnyj Tvoj dar i mnóhuju bláhosť, prišédyj v Kánu Haliléjskuju i támošnij brak blahoslovívyj; da javíši, jáko Tvojá vóľa jesť zakónnoje suprúžestvo, i jéže iz nehó čadotvorénije. Sám, Vladýko Presvjatýj, priimí molénije nas, rabóv Tvojích, jákože támo, i zďí prišéd nevídimym Tvojím predstáteľstvom, blahosloví brák sej, i podážď rabóm Tvojím sim, *ímja rék* i *ímja rék*, živót míren, dolhodénstvije, cilomúdrije, druh ko drúhu ľubóv v sojúzi míra, símja dolhožíznennoje, o čáďich blahodáť, neuvjadájemyj slávy vinéc. Spodóbi já víďiti čáda čádov, lóže jejú nenavítno sobľudí, i dažď ímja ot rosý nebésnyja svýše, i ot túka zemnáho; ispólni dómy ich pšenícy, viná i jeléja i vsjákija blahostýni, da prepodajút i trébujuščym, dáruja kúpno i súščym s níma vsja jáže ko spaséniju prošénija.

Jáko Boh mílosti i ščedrót, i čelovikoľúbija jesí, i Tebí slávu vozsylájem so beznačáľnym Tvojím Otcém, i Presvjatým, i Blahím, i Životvorjáščim Tvojím Dúchom, nýňi i prísno, i vo víki vikóv.

Lik: Amíň.

Ráchel zjednotil s Jakubom a vyviedol si z neho dvanástich patriarchov. Ty si spojil manželským zväzkom Jozefa a Asenetu a daroval si im ovocie plodenia, Efraima a Manassesa. Ty si prijal Zachariáša a Alžbetu a ich dieťa si ustanovil za Predchodcu. Ty si spôsobil, aby z koreňa Jesseho podľa tela vyrástla vždy panna, z nej si prijal telo a narodil si sa na spásu ľudského rodu. Ty si pre svoj nevýslovný dar a veľkú dobrotu prišiel do Kány Galilejskej a požehnal tamojšie manželstvo, aby si zjavil, že tvojou vôľou je zákonný manželský zväzok a v ňom plodenie detí. Ty sám, presvätý Vládca, prijmi prosbu nás, tvojich služobníkov, a ako tam, príď svojou neviditeľnou ochranou aj sem, požehnaj toto manželstvo a daruj týmto svojim služobníkom *povie meno* a *povie meno* pokojný a dlhý život, miernosť, vzájomnú lásku vo zväzku pokoja, dlhoveké potomstvo, láskavosť vo vzťahu k deťom a nevädnúci veniec slávy. Uznaj ich za hodných vidieť deti svojich detí, zachovaj ich lôžko bezpečné pred úkladmi a daruj im nebeskú rosu zhora i pozemskú hojnosť. Naplň ich príbytky pšenicou, vínom, olejom a každým dobrom, aby dávali aj núdznym, a zároveň daruj aj tu prítomným všetko, o čo prosia na spásu.

Lebo ty si Boh milosrdenstva, zľutovania a lásky k človeku a my ti vzdávame slávu, spolu s tvojím Otcom, ktorý nemá počiatku, i s tvojím presvätým, dobrým a životodarným Duchom, teraz i vždycky i na veky vekov.

Ľud: Amen.

I páki ášče chóščet, jeréj molítvu sijú hlahólet velehlásno:

Dijákon: Hóspodu pomolímsja.

Lik: Hóspodi, pomíluj.

Bóže Svjatýj, sozdávyj ot pérsti čelovíka, i ot rebrá jehó vozsozdávyj ženú, i sprjahíj jemú pomóščnika po nemú, za jéže táko hódno bysť Tvojemú Velíčestvu, ne jedínomu býti čelovíku na zemlí: Sam i nýňi, Vladýko, nizposlí rúku Tvojú ot svjatáho žilíšča Tvojehó, i sočetáj rabá Tvojehó sehó, *ímja rék*, i rabú Tvojú sijú, *ímja rék*, zané ot Tebé sočetavájetsja múžu žená. Soprjazí já v jedinomúdriji, vinčáj já v ploť jedínu, dáruj íma plod čréva, blahočádija vosprijátije.

Jáko Tvojá deržáva i Tvojé jesť Cárstvo, i síla, i sláva, Otcá, i Sýna, i Svjatáho Dúcha, nýňi i prísno, i vo víki vikóv.

Lik: Amíň.

Táže, idíže jésť obyčaj, ženích i nevísta dajút sebí rúci désňi, jáže jeréj objázujet epitrachílem krestoobrázno, rukóju prideržá,i hlahólet ženích prisjáhu velehlásno.

Áz *ímja rék***, pojémľu tebé** *ímja rék***, v ženú, i obiščaváju tebí ľubóv, víru i čéstnosť suprúžeskuju, i jáko ne imam ostáviti ťá dáže do smérti. Táko mí Bóže pomozí, v Trójci svjaťíj jedínyj, i vsí svjatíji.**

Táže nevísta hlahólet:

Áz *ímja rék***, pojémľu tebé** *ímja rék***, v múža, i obiščaváju tebí ľubóv, víru, čéstnosť i poslušánije suprúžeskoje, i jáko ne imam ostáviti ťá dáže do smérti: táko mí Bóže pomozí, v Trójci svjaťíj jedínyj, i vsí svjatíji.**

Posém jeréj otpuščájet rúki ích, i blahoslovľája ích krestoobrázno, hlahólet: Jáže Bóh sočetá, čelovík da ne razlučájet.

A znova, ak kňaz chce, hovorí nahlas nasledujúcu modlitbu:

Diakon: Modlime sa k Pánovi.

Ľud: Pane, zmiluj sa.

Svätý Bože, z prachu si stvárnil Adama, z jeho rebra si utvoril ženu a manželským zväzkom si mu pridal pomocníčku jemu podobnú, lebo tvojej velebnosti sa páčilo, aby človek nebol na zemi sám. Aj teraz, Vládca, vystri svoju ruku z tvojho svätého príbytku a zjednoť svojho služobníka *povie meno* a svoju služobníčku *povie meno,* lebo práve ty zjednocuješ muža so ženou. Spoj ich v jednomyseľnosti, korunuj ich láskou, urob z nich jedno telo a daruj im plod lona i ochotu prijať mnoho detí.

Lebo ty vládneš a tvoje je kráľovstvo a moc i sláva, Otca i Syna i Svätého Ducha, teraz i vždycky i na veky vekov.

Ľud: Amen.

Tam, kde je to zvykom, si potom ženích a nevesta podajú pravé ruky, ktoré kňaz zviaže epitrachilom na spôsob kríža a pridrží rukou. A ženích hovorí nahlas prísahu:

Ja, *povie meno***, beriem si teba,** *povie meno***, za manželku a sľubujem ti lásku, vernosť, manželskú úctu a že ťa neopustím až do smrti. Tak mi pomáhaj, Bože, jediný vo svätej Trojici, a všetci svätí.**

Potom hovorí nevesta:

Ja, *povie meno***, beriem si teba,** *povie meno***, za manžela a sľubujem ti lásku, vernosť, manželskú úctu, manželskú poslušnosť a že ťa neopustím až do smrti. Tak mi pomáhaj, Bože, jediný vo svätej Trojici, a všetci svätí.**

Potom kňaz rozviaže ich ruky, požehnáva ich na spôsob kríža a pritom hovorí: Čo Boh spojil, nech človek nerozlučuje!

I prijém jeréj vincý, vinčajet pérvije ženichá, hlahóla:

Vinčájetsja ráb Bóžij, *ímja rék*, **rabí Bóžijej,** *ímja rék*, **vo ímja Otcá, i Sýna, i Svjatáho Dúcha, amíň.**

Táže vinčájet i nevístu, hlahoľa:

Vinčájetsja rabá Bóžija, *ímja rék*, **rabú Bóžiju,** *ímja rék*, **vo ímja Otcá, i Sýna, i Svjatáho Dúcha, amíň.**

Kňaz berie vence (koruny) a korunuje najprv ženícha, pričom hovorí:

Korunuje sa Boží služobník *povie meno* **pre Božiu služobníčku** *povie meno* **v mene Otca i Syna i Svätého Ducha. Amen.**

Potom korunuje aj nevestu, pričom hovorí:

Korunuje sa Božia služobníčka *povie meno* **pre Božieho služobníka** *povie meno* **v mene Otca i Syna i Svätého Ducha. Amen.**

Taže blahoslovľajet ja triždy, hlahoľa triždy:

Hóspodi Bóže naš, slávoju i čéstiju vinčáj já.

Potom ich tri razy žehná, pričom tri razy hovorí:

Pane, Bože náš, korunuj ich slávou a cťou.

Dijákon: Premúdrosť!

Taže prokimen Apostola, psalóm 20 hlas 8:

Položíl jesí na hlavách ích vincý, ot kámenej čestných, * životá prosíša u Tebé, i dal jesí ím.

Stích: Jáko dási ím blahoslovénije vo vík víka, vozveseliši já rádostiju s licém Tvojím.

Diakon: Premúdrosť.

Potom čitateľ prednesie prokimen apoštola, 20. žalm, 8. hlas:

Na hlavy si im položil koruny zo vzácnych kameňov, * prosili ťa o život a ty si im ho daroval.

Verš: Lebo im daruješ požehnanie na veky vekov, dáš im plesať radosťou pri tvojej tvári.

Apostol ko Jefesejem, začalo 230.

Brátije, blahodarjášče vsehdá o vsích, o ímeni Hóspoda nášeho Isúsa Christá, Bóhu i Otcú: povinújuščesja druh drúhu v strási Bóžiji. Žený svojím mužém povinújtesja, jákože Hóspodu: zané muž hlavá jesť žený, jákože i Christós hlavá cérkve, i Toj jesť spasíteľ tíla. No jákože cérkov povinújetsja Christú, tákožde i žený svojím mužém vo vsém. Múžije, ľubíte svojá žený, jákože i Christós vozľubí cérkov, i Sebé predadé za ňú: da osvjatít jú, očístiv báneju vodnóju v hlahóľi. Da predstávit jú Sebí slávnu cérkov, ne imúšču skvérny, ilí poróka, ilí ňíčto ot takových, no da jesť svjáta i neporóčna. Táko dólžni suť múžije ľubíti svojá žený, jáko svojá ťilesá: ľubjáj bo svojú ženu, sebé samáho ľúbit. Niktóže bo kohdá svojú ploť voznenavíďi, no pitájet i hríjet jú, jákože i Hospóď cérkov: zané údi jesmý ťíla Jehó, ot plóti Jehó, i ot kostéj Jehó. Sehó rádi ostávit čelovík otcá svojehó i máter, i priľipítsja k žení svojéj, i búdeta dva v ploť jedínu. Tájna sijá velíka jesť: az že hlahóľu vo Christá i vo cérkov. Obáče i vy po jedínomu,

Apoštol Efezanom, 230. začalo:

Bratia, ustavične za všetko ďakujte Bohu a Otcovi v mene nášho Pána Ježiša Krista a podriaďujte sa jeden druhému v Božej bázni. Ženy, podriaďujte sa svojim manželom ako Pánovi, lebo muž je hlavou ženy, ako aj Kristus je hlavou Cirkvi a Spasiteľom tela. Ale ako sa Cirkev podriaďuje Kristovi, tak aj ženy svojim manželom vo všetkom. Muži, milujte svoje manželky, ako aj Kristus si zamiloval Cirkev a vydal za ňu seba samého, aby ju posvätil, očisťujúc ju kúpeľom vody a slovom, aby si pripravil Cirkev slávnu, na ktorej niet škvrny ani vrásky, ani ničoho podobného, ale aby bola svätá a nepoškvrnená. Tak sú muži povinní milovať svoje manželky ako vlastné telá, veď kto miluje svoju manželku, miluje seba samého. Veď nikto nikdy nemal v nenávisti svoje telo, ale živí si ho a opatruje, ako aj Pán Cirkev, pretože sme údmi jeho tela, z jeho tela a z jeho kostí. Preto človek opustí svojho otca i matku a pripúta sa ku svojej manželke a budú dvaja jedným telom. Toto tajomstvo je veľké;

kíjždo svojú ženú síce da ľúbit, jákože i sebé, a žená da bojítsja svojehó múža.

Jeréj: Mír tí.

Dijákon: Premúdrosť, vóňmim.

Lík: Alliluia.

Stich, psalóm 11: Ty Hóspodi sochraníši ný i sobľudéši ny ot róda sehó, i vo vík.

Dijákon: Premúdrosť, prósti, uslýšim svjatáho Jevánhelija.

Jeréj: Mír vsím.

Lík: I dúchovi tvojemú.

Jeréj: Ot Ioánna svjatáho Jevánhelija čténije.

Lik: Sláva Tebí, Hóspodi, sláva Tebí.

Dijákon: Vóňmim.

Jeréj čtét, začalo 6.

Vo vrémja óno, brak bysť v Káňi Haliléjsťij, i bí Máti Isúsova tú. Zván že býsť Isús i učenicý Jehó na brák. I ne dostávšu vinú, hlahóla Máti Isúsova k Nemú: viná ne ímut. Hlahóla Jéj Isús: čtó jésť Mňí i Tebí, ženo? Ne ú priíde čás Mój. Hlahóla Máti Jehó sluhám: jéže ášče hlahólet vám, sotvoríte. Bíchu že tú vodonósy kámenni šést, ležášče po očiščéniju judéjsku, vmisťáščija po dvimá ilí trijém míram. Hlahóla ím Isús: napólnite vodonósy vodý. I napólniša ich do verchá. I hlahóla ím: počerpíte nýňi, i prinesíte architriklínovi. I prinesóša. Jákože vkusí architriklín viná bývšaho ot vodý, [i ne víďaše otkúdu jesť: sluhí že víďachu počérpšiji vódu,] prihlasí ženichá architriklín. I hlahóla jemú: vsjak čelovík préžde dóbroje vinó polahájet, i jehdá upijútsja, tohdá chúždšeje: ty že sobľúl jesí dóbroje vinó doséľi. Se sotvorí načátok známenijem Isús v Káňi Haliléjsťij, i javí slávu svojú, i vírovaša v Nehó učenicý Jehó.

Lik: Sláva Tebí, Hóspodi, sláva Tebí.

Dijákon: Rcém vsí ot vsejá duší, i ot vsehó pomyšlénija nášeho rcem.

Lik: Hóspodi, pomíluj.

ja hovorím o Kristovi a Cirkvi. Ale aj vy, každý jeden, nech miluje svoju manželku ako seba samého a manželka nech má bázeň pred svojím mužom.

Kňaz: Pokoj s tebou.

Diakon: Premúdrosť, vnímajme!

Ľud: Aleluja.

Verš, 11. žalm: Pane, ty nás zachováš a ochrániš pred týmto pokolením až naveky.

Potom diakon: Premúdrosť, pozorne počúvajme sväté evanjelium.

Kňaz: Pokoj všetkým!

Ľud: I tvojmu duchu.

Kňaz: Čítanie zo svätého evanjelia podľa Jána.

Ľud: Sláva tebe, Pane, sláva tebe.

Diakon: Vnímajme!

Kňaz číta 6. začalo:

V tom čase bola v Káne Galilejskej svadba. Bola tam aj Ježišova matka. Na svadbu pozvali aj Ježiša a jeho učeníkov. Keď sa minulo víno, povedala Ježišovi jeho matka: „Nemajú vína.“ Ježiš jej odpovedal: „Čo mňa a teba do toho, žena? Ešte neprišla moja hodina.“ Jeho matka povedala obsluhujúcim: „Urobte všetko, čo vám povie!“ Stálo tam šesť kamenných nádob na vodu, ktoré slúžili na očisťovanie, ako bolo zvykom u Židov, každá na dve až tri miery. Ježiš im povedal: „Naplňte nádoby vodou!“ A naplnili ich až po okraj. Potom im povedal: „Teraz načrite a zaneste starejšiemu!“ A oni zaniesli. Keď starejší ochutnal vodu premenenú na víno – on nevedel, skade je, ale obsluhujúci, čo načierali vodu, to vedeli, – zavolal si ženícha a vravel mu: „Každý človek podáva najprv dobré víno a horšie až potom, keď si hostia upili. Ty si zachoval dobré víno až doteraz.“ Toto urobil Ježiš v Káne Galilejskej ako prvé zo znamení a zjavil svoju slávu. A jeho učeníci uverili v neho.

Ľud: Sláva tebe, Pane, sláva tebe.

Diakon: Prosme všetci z celej duše a z celej svojej mysle volajme.

Ľud: Pane, zmiluj sa.

Hóspodi Vsederžíteľu, Bóže otéc nášich, mólimtísja, uslýši i pomíluj.

Lik: Hóspodi, pomíluj.

Pomíluj nas, Bóže, po velícij mílosti Tvojéj, mólimtisja, uslýši i pomíluj.

Lik: Hóspodi, pomíluj, *triždy.*

Jéšče mólimsja o rabích Bóžijich *ímja rék* i *ímja rék*, nýňi šočetávšichsja drúh drúhu, o zdráviji i spaséniji ích.

Lik: Hóspodi, pomíluj, *triždy.*

Ješčé mólimsja mólimsja o predstojáščich ľúdech vo svjatím chrámi sém, i ožidájuščich ot tebé velíkija i bohátyja mílosti, za vsjú brátiju nášu, i za vsjá pravoslávnyja christijány, o zdráviji i spaséniji ích.

Lik: Hóspodi, pomíluj, triždy.

Vozhlás: Jáko mílostiv i čelovikoľúbec Boh jesí, i Tebí slávu vozsyláem, Otcú, i Sýnu, i Svjatómu Dúchu, nýňi i prísno, i vo víki vikóv.

Lik: Amíň.

Dijákon: Hóspodu pomolímsja.

Lik: Hóspodi, pomíluj.

Jeréj molítvu sijú:

Hóspodi Bóže naš, vo spasíteľnom Tvojém smotréniji, spodóbivyj v Káňi Haliléjsťij, čestnýj pokazáti brák Tvojím prišéstvijem: Sám nýňi rabý Tvojá, *ímja rék*, i *ímja rék*, jáže blahovolíl jesí sočetavátisja drúh drúhu, v míri i jedinomýsliji sochraní, čestnýj ích brák pokaží, neskvérnoje ích lóže sobľudí, neporóčnoje ích sožíteľstvo prebyváti blahovolí, i spodóbi já v stárosti mastíťij dostíhnuti, čístym sérdcem ďílajuščja zápovidi Tvojá.

Pane a Vládca, Bože našich otcov, prosíme ťa, vypočuj nás a zmiluj sa.

Ľud: Pane, zmiluj sa.

Zmiluj sa, Bože, nad nami pre svoje veľké milosrdenstvo, prosíme ťa, vypočuj nás a zmiluj sa.

Ľud: Pane, zmiluj sa. *Tri razy.*

Prosíme ťa aj za Božích služobníkov *povie meno* a *povie meno*, ktorí sa teraz spojili manželským zväzkom, za ich zdravie a spásu.

Ľud: Pane, zmiluj sa. *Tri razy.*

Prosíme ťa aj za ľud prítomný v tomto svätom chráme, ktorý od teba očakáva veľké a hojné milosrdenstvo, za všetkých našich bratov a za všetkých pravoverných kresťanov, za ich zdravie a spásu.

Ľud: Pane, zmiluj sa. *Tri razy.*

Lebo ty si Boh milostivý a láskavý k ľuďom a my ti vzdávame slávu, Otcu i Synu i Svätému Duchu, teraz i vždycky i na veky vekov.

Ľud: Amen.

Diakon: Modlime sa k Pánovi.

Ľud: Pane, zmiluj sa.

Kňaz hovorí túto modlitbu:

Pane, Bože náš, vo svojom spasiteľnom pláne si uznal za vhodné ukázať svojím príchodom do galilejskej Kány, že manželstvo je hodné úcty. Svojich služobníkov *povie meno* a *povie meno*, ktorých si sa rozhodol spojiť do vzájomného zväzku, ty sám teraz zachovaj v pokoji a jednomyseľnosti. Urob ich manželstvo úctyhodným, zachovaj ich lôžko nepoškvrnené, postaraj sa, aby bolo ich spolužitie bezchybné, uznaj ich za hodných dožiť sa vysokého veku a v čistom srdci zachovávať tvoje prikázania.

Ty bo jesí Boh naš, Boh jéže mílovati i spasáti, i Tebí slávu vozsylájem, so beznačáľnym Tvojím Otcém, i vsesvjatým, i blahím, i životvorjáščim Tvojím Dúchom, nýňi i prísno, i vo víki vikóv.

Lik: Amíň.

Dijákon: Zastupí, spasí, pomíluj i sochraní nas, Bóže, Tvojéju blahodátiju.

Lik: Hóspodi, pomíluj.

Dné vsehó soveršénna, svjáta, mírna i bezhríšna, u Hóspoda prósim.

Lik: Podáj, Hóspodi.

Ánhela mírna, vírna nastávnika, chraníteľa duš i ťilés nášich, u Hóspoda prósim.

Lik: Podáj, Hóspodi.

Proščénija i ostavlénija hrichóv i prehrišénij nášich, u Hóspoda prósim.

Lik: Podáj, Hóspodi.

Dóbrych i poléznych dušám našym, i míra mírovi, u Hóspoda prósim.

Lik: Podáj, Hóspodi.

Próčeje vrémja životá nášeho v míri i pokajániji skončáti, u Hóspoda prósim.

Lik: Podáj, Hóspodi.

Christijánskija končíny životá nášeho, bezboľízneny, nepostýdny, mírny, i dóbraho otvíta na strášňim sudíšči Christóvi prósim.

Lik: Podáj, Hóspodi.

Sojedinénije víry i pričástije Svjatáho Dúcha isprosívše, sámi sebé, i druh drúha, i vés živót náš Christú Bóhu predadím.

Lik: Tebí, Hóspodi.

Jeréj vozhlašajet: I spodóbi nas, Vladýko, so derznovénijem, neosuždénno smíti prizyváti Tebé, Nebésnaho Bóha Otcá, i hlahólati.

Veď ty si náš Boh, Boh, ktorý sa zmilúva a zachraňuje, a my ti vzdávame slávu s tvojím Otcom, ktorý nemá počiatku, i s tvojím presvätým, dobrým a životodarným Duchom, teraz i vždycky i na veky vekov.

Ľud: Amen.

*Diakon:*Zastaň sa a spas nás, zmiluj sa a zachráň nás, Bože, svojou milosťou.

Ľud: Pane, zmiluj sa.

Celý deň prežitý v dokonalosti, svätosti, pokoji a bez hriechu, prosme si od Pána.

Ľud: Daruj nám, Pane.

Anjela pokoja, verného sprievodcu a ochrancu našej duše i tela prosme si od Pána.

Ľud: Daruj nám, Pane.

Odpustenie a oslobodenie z našich hriechov a previnení prosme si od Pána.

Ľud: Daruj nám, Pane.

Dobro a úžitok pre naše duše a pokoj pre svet prosme si od Pána.

Ľud: Daruj nám, Pane.

Aby sme zostávajúce dni nášho života prežili v pokoji a kajúcnosti, prosme si od Pána.

Ľud: Daruj nám, Pane.

Pokojné kresťanské dovŕšenie nášho života bez bolesti a zahanbenia, dobrú odpoveď na prísnom Kristovom súde prosme si od Pána.

Ľud: Daruj nám, Pane.

Vyprosiac si jednotu vo viere a spoločenstvo Svätého Ducha, sami seba, druh druha i celý náš život Kristu Bohu oddajme.

Ľud: Tebe, Pane.

Kňaz zvolá: A dovoľ nám, Vládca, s dôverou a bez strachu z odsúdenia vzývať teba, nebeského Boha Otca, a povedať:

I ľudije: Ótče naš, íže jesí na nebesích, da svjatítsja ímja Tvojé, da priídet Cárstvije Tvojé, da búdet vóľa Tvojá, jáko na nebesí i na zemlí. Chľíb naš nasúščnyj dážď nám dnés; i ostávi nam dólhi náša, jákože i mý ostavľájem dolžnikóm nášym; i ne vvedí nas vo iskušénije, no izbávi nás ot lukávaho.

Jeréj vozhlašaet: Jáko Tvojé jesť Cárstvo, i síla, i sláva, Otcá, i Synáa, i Svjatáho Dúcha, nýňi i prísno, i vo víki vikóv.

Lik: Amíň.

Jeréj: Mir vsím.

Lik: I dúchovi tvojemú.

Dijákon: Hlavý váša Hóspodevi prikloníte.

Lik: Tebí, Hóspodi.

Jeréj: Bóže, vsja sotvorívyj krípostiju Tvojéju, i utverdívyj vselénnuju, i ukrasívyj vinéc vsích sotvorénnych ot Tebé, i čášu óbščuju sijú podavájaj sočetavájuščymsja ko obščéniju bráka, blahosloví blahoslovénijem duchóvnym.

Vozhlasno: Jáko blahoslovísja Tvojé ímja, i proslávisja Tvojé Cárstvo, Otcá, i Sýna, i Svjatáho Dúcha, nýňi i prísno, i vo víki vikóv.

Lik: Amíň.

I pojet jeréj, ilí ľudije nastojaščyja tropári, vo hlas 5:

Isáije, likúj, * Ďíva imí vo črévi * i rodí Sýna Jemmanújila, * Bóha že i Čelovíka, * Vostók ímja Jemú, * Jehóže veličájušče, * Ďívu ublažájem.

Iníi, hlas 7:

Svjatíi múčenicy, * dóbri stradáľčestvovavšiji, i venčávšijisja, * molítesja ko Hóspodu, * pomílovatisja dušám nášym.

Sláva Tebí, Christé Bóže, * apóstolom pochvaló, * múčenikov rádovanije, * íchže própoviď, Tróica Jedinosúščnaja.

A ľud: Otče náš, ktorý si na nebesiach, posväť sa meno tvoje, príď kráľovstvo tvoje, buď vôľa tvoja ako v nebi tak i na zemi. Chlieb náš každodenný daj nám dnes a odpusť nám naše viny, ako i my odpúšťame svojim vinníkom, a neuveď nás do pokušenia, ale zbav nás zlého.

Kňaz zvolá: Lebo tvoje je kráľovstvo a moc i sláva, Otca i Syna i Svätého Ducha, teraz i vždycky i na veky vekov.

Ľud: Amen.

Kňaz: Pokoj všetkým!

Ľud: I tvojmu duchu.

Diakon: Skloňte si hlavy pred Pánom.

Ľud: Pred tebou, Pane.

Kňaz potichu: Bože, urobil si všetko svojou mocou, upevnil si celý svet a ozdobil si veniec všetkých svojich diel. Aj týmto svojim služobníkom, ktorí boli korunovaní, kvôli prijatiu manželstva, daruj duchovné požehnanie.

Nahlas: Lebo sa požehnáva tvoje meno a oslavuje tvoje kráľovstvo, Otca i Syna i Svätého Ducha, teraz i vždycky i na veky vekov.

Ľud: Amen.

A kňaz alebo ľud spieva nasledujúce tropáre, 5. hlas:

Izaiáš, plesaj! * Panna v lone * nosila a porodila Syna, Emanuela, * Boha i človeka, * jeho meno je Východ. * Keď ho velebíme, * Pannu oslavujeme.

Iné tropáre, 7. hlas:

Svätí mučeníci, * dobre ste zápasili a získali ste veniec víťazstva. * Modlite sa k Pánovi, * aby sa zmiloval nad našimi dušami.

Sláva tebe, Kriste Bože, * chvála apoštolov, jasanie mučeníkov, * ktorí hlásali * jednopodstatnú Trojicu.

Táže vzém vinéc ženichá, hlahólet:

Vozvelíčisja ženišé jákože Avraám, i blahoslovísja jákože Isaák, i umnóžisja jákože Jákov, choďáj v míri, i dílajaj v právdi zápovidi Bóžija.

I vnehdá vzjáti vinéc nevísty, hlahólet:

I ty, nevísto, vozvelíčisja jákože Sárra, i vozveselísja jákože Revékka, i umnóžisja jákože Rachíľ. Veseľáščisja o svojém múži, chraňášči preďíly zakóna: zané táko blahovolí Boh.

Potom kňaz sníme veniec (korunu) ženíchovi a povie:

Buď zvelebený, ženích, ako Abrahám, buď požehnaný ako Izák, rozmnož sa ako Jakub! Kráčaj v pokoji a zachovávaj v spravodlivosti Božie prikázania!

A keď sníme veniec (korunu) neveste, povie:

A ty, nevesta, buď zvelebená ako Sára, veseľ sa ako Rebeka a rozmnož sa ako Ráchel! Raduj sa zo svojho muža a zachovávaj ustanovenia Zákona, lebo tak sa páčilo Bohu.

Dijákon: Hóspodu pomolímsja.

Lik: Hóspodi, pomíluj.

Jeréj molitvu:

Bóže, Bóže naš, prišédyj v Kánu Haliléjskuju, i támošnij brák blahoslovívyj, blahosloví i rabý Tvojá sijá, Tvojím prómyslom ko obščéniju bráka sočetávšyjasja: blahosloví ích vchódy i ischódy, umnóži vo blahích život ich: vospriimí vincý ich v Cárstviji Tvojém, neskvérny, i neporóčny, i nenavítny sobľudájaj, vo víki vikóv.

Lik: Amíň.

Jeréj: Mír vsím.

Lik: I dúchovi tvojemú.

Dijákon: Hlavý váša Hóspodevi prikloníte.

Lik: Tebí, Hóspodi.

I molitsja jeréj:

Otéc, Syn, i Svjatýj Duch, vsesvjatája, i jedinosúščnaja, i živonačáľnaja Tróica, jedíno Božestvó i cárstvo, da blahoslovít vás, i da podást vám dolhožítije, blahočádije, prespíjanije životá i víry, i da ispólnit vás vsích súščich na zemlí blahích: da spodóbit vás i obiščánnych bláh vosprijátija, molítvami Svjatýja Bohoródicy, i vsích svjatých, amíň.

Diakon: Modlime sa k Pánovi.

Ľud: Pane, zmiluj sa.

Kňaz hovorí modlitbu:

Bože, Bože náš, ty si prišiel do galilejskej Kány a požehnal si tamojšie manželstvo. Požehnaj aj týchto svojich služobníkov, ktorí z tvojej prozreteľnosti vstúpili do manželského spoločenstva. Požehnaj ich zámery, naplň ich život dobrom, prijmi ich vence *(alebo* koruny*)* vo svojom kráľovstve, zachovávajúc ich nepoškvrnené, neporušené a nedotknuté na veky vekov.

Ľud: Amen.

Kňaz: Pokoj všetkým!

Ľud: I tvojmu duchu.

Diakon: Skloňte si hlavy pred Pánom.

Ľud: Pred tebou, Pane.

A kňaz sa modlí:

Nech vás požehná Otec, Syn a Svätý Duch, presvätá, jednopodstatná a životodarná Trojica, jediné božstvo i kráľovstvo. Nech vám daruje dlhý život, veľa detí a úspechy v živote i vo viere. Nech vás naplní každým dobrom, ktoré jestvuje na zemi, a nech vás uzná za hodných prijať aj prisľúbené dobro, na prosby svätej Bohorodičky a všetkých svätých.

Ľud: Amen.

I byvájet ot jeréja soveršénnyj otpúst.

Rekšu diakonu: Premúdrosť.

Lik: Čestňíjšuju Cheruvím
i slávňijšuju bez sravnénija Serafím,
bez istĺínija Bóha Slóva róždšuju,
súščuju Bohoródicu, Ťa veličájem.

Jeréj: Sláva Tebé, Christé Bóže,
upovánije náše, sláva Tebé.

Lik: Sláva, i nýňi: Hóspodi, pomíluj, *triždy*. Blahosloví.

Jeréj otpust:

Íže v Káňi Haliléjsťij prišéstvijem
Svojím čésten brák pokazávyj, Christós,
ístinnyj Bóh náš, molítvami Prečístyja
Svojejá Mátere, svjatých slávnych
i vsechváľnych Apóstol, svjatých
bohovinčánnych caréj i ravnoapóstolov,
Konstantína i Jelény, svjatáho
velikomúčenika Prokópija, i vsích
svjatých, pomílujet i spasét nás, jáko
bláh i čelovikoľúbec.

Lik: Amíň.

A kňaz koná úplné prepustenie.

Diakon: Premúdrosť.

Ľud: Čestnejšia si ako cherubíni
a neporovnateľne slávnejšia ako serafíni,
bez porušenia si porodila Boha Slovo,
opravdivá Bohorodička, velebíme ťa.

Kňaz: Sláva tebe, Kriste Bože, naša nádej, sláva tebe.

Ľud: Sláva: I teraz: Pane, zmiluj sa. *Tri razy*. Požehnaj.

Kňaz hovorí prepustenie:

Kristus, náš pravý Boh, ktorý svojím príchodom do Kány Galilejskej ukázal, že manželstvo je hodné úcty, na prosby svojej prečistej Matky, svätých slávnych a všechválnych apoštolov, svätých Bohom korunovaných kráľov a apoštolom rovných Konštantína a Heleny, svätého veľkomučeníka Prokopa a všetkých svätých, nech sa nad nami zmiluje a spasí nás, lebo je dobrý a miluje nás.

Ľud: Amen.

Sväté tajomstvo manželstva (sobáš) v byzantsko-slovanskom obrade podľa bohoslužobných kníh schválených Rímskym apoštolským stolcom a záväzných v Gréckokatolíckej cirkvi na Slovensku.
Cirkevnoslovanský text je podľa vydania tzv. rímskeho trebnika z r. 1946, prepis do latinky je z www.baziliani.net.
Slovenský text je podľa oficiálneho prekladu malého trebnika (úplný text 9. kapitoly Postup pri korunovaní manželov, čiže pri sobáši).

url: www.grkat.nfo.sk/Texty/sobas-brozurka-cb.pdf

Posledná revízia: 06.05.2014

Ďakujeme, že ste prišli a modlili sa spolu s nami a za nás.